

Божий слуга
(Исая 42, 1-9)

1. Въведение:

Скъпи братя и сестри,

На прага сме на една нова година. Година, която Бог е приготвил за нас. И през тази година Бог ни призовава да му предадем всичко, да бъдем негови покорни слуги. Това, ако трябва да сме честни, понякога е много трудно. В днешно време всеки иска да бъде водач, да води. Пазарът е наводнен с книги с гръмки заглавия – „Бъди лидер!“, „Ти си роден да водиш!“, „10 стъпки към успеха“ и много други. Хората се стремят към това, да бъдат водачи на другите. Не само това, ами хората се стремят да се превърнат във водачи, дори и да нямат нужните качества. Големите компании имат специални графи в автобиографиите на служителите си, наречени „лидерски качества“ или „качества на водач“. Колкото по-добри лидерски качества има даден човек, толкова по-ценен е той за компанията. Тогава не е учудващо, че тези семинари за „лидери“, организирани от големите компании, се гледат с лошо око от хората. И това е така, защото се дават празни надежди на много хора. По този начин много хора се разочароват. Но не са много тези, които съзнателно и с радост се предават изцяло на Бога. Да си водещ в Божието царство не винаги означава да си на ръководна длъжност. Да си водещ в Божието царство не винаги означава да си на първа страница, да си най-отпред. Да си водещ в Божието царство най-често означава да си слуга на всички. И Исус ни даде този пример, когато с учениците Си вземаше последната Си Пасха. Исус каза на учениците Си, че в света големите и силните властват, но между тях не трябва да бъде така. А напротив, между тях, който иска да води, трябва да стане слуга на всички. Точно така, както Исус стана слуга на всички тях.

Текстът от Исая е едно от многото пророчества за Исус Христос. Пророчество, дадено повече от 600 години преди раждането на Христос. Пророчество, което го описва по особено интересен начин.

2. Исус Христос-Божий слуга:

Пророк Исая е наречен „Старозаветният евангелист“. И това никак не е случайно, тъй като в книгата на пророка има изключително много записани пророчества за идването на Исус Христос, идването на Месия на тази земя. Според това пророчество, което четем в Исая, Месията ще бъде Господният слуга, когото Бог подкрепя напълно, в когото Бог благоволява. В този Божий слуга, Духът на Бога ще бъде положен - не просто излят, но Святият Божи Дух ще живее в Него. Очевидно това пророчество е за Исус Христос и то Го описва изключително добре. През цялото си служение на тази земя Исус Христос служеше на хората, беше там, където имаше нужда от него. Той не задържа ръката си да изцели някого. В Евангелията не виждаме

никъде пример за това. Исус, където и да отидеше, беше нужен на всеки. Исус изцеляваше болните, превързваше наранените, възкресяваше мъртвите там, където беше нужно. Точно като един слуга, Исус служеше на всички. *Филипяни 2, 6-8: „Който, като беше в Божия образ, пак не счита, че трябва твърдо да държи равенството с Бога, но се отказа от всичко, като взе на Себе Си образ на слуга и стана подобен на човеците; и, като се намери в човешки образ, смири Себе Си и стана послушен до смърт, даже смърт на кръст.“* Той, въпреки, че беше в правото си да владее над всичко създадено, избра да дойде на тази земя и да бъде с нас, да бъде като нас. Ако Исус не беше избрал да се въплъти и да дойде на тази земя, нищо от това, което е сега, нямаше да бъде възможно. Нямаше да бъде възможно хора да се спасяват. Нямаше да бъде възможно хора да се обръщат към него като към Спасител. Ако Христос не се беше пожертвал за нас, ние не бихме били нищо повече от обикновени езичници. И това е самата истина. Христос, трябваше да стане Човешки син и да послужи на хората, за да може след това да се нарече Господ на тези хора. Да се нарече наш Господ.

Много е популярно в момента да се набляга на страха от Бога, а не толкова на любовта Му. Да се говори много за гнева на Бога, а не толкова за милостта Му. Наистина, понякога човек има нужда от това да чуе такова послание за справедливия гняв на Бога спрямо греха, който е извършил или върши. Послание, което да го „ужили“ в сърцето. Но ако се набляга само и единствено на това, тогава съществува реалната опасност темата за всепощаващата любов на Бога да бъде, ако не пренебрегната, то оставена на заден план. Исус Христос дойде в плът, за да могат хората да познаят, че Той е Господ и да не умрат. Да познаят любовта, с която Той ни възлюби. Онази любов, която виждаме да има централно място в Словото, и заради която Исус Христос бе жертван. Йоан 3, 16: *„защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот“*.

От това, което четем в Библията виждаме, че Христос служеше на земята изцяло движен от любовта Си към нас. В 1-во Йоан 4, 9-10 четем: *„В това се яви Божията любов към нас, че Бог изпрати на света Своя Единороден Син, за да живеем чрез Него. В това се състои любовта-не че ние сме възлюбиме Бога, а че той възлюби нас и прати Сина си като умилостивение за греховете ни.“* Същото виждаме и от текста, който четем в Исаия: *„Пречупена тръстика няма да отреже и замъждял фитил няма да угаси“*. В Своята любов Христос търсеше и се стремеше към всяка една изгубена, търсеща пътя си душа. Христос търсеше хора с вяра колкото синапено зърно, хора, които приличаха на пречупена тръстика и фитил, който тлее. И когато намираше такива хора, Той ги подкрепяше и разпалваше вярата им. И всичко това не заради заслугите на човека, но изключително и само заради любовта на Бога. Той бе изпратен не защото ние с нещо заслужавахме това, но изцяло заради Божията любов към нас. И въпреки всичките привилегии, които имаше, Той не се облегна на тях. За да се изкупи

греха на всеки един, беше нужна точно толкова голяма жертва. Никой не е в състояние да изкупи греховете си със собствени сили. Единственият начин това да се случи е чрез Исус Христос и неговата жертва на кръста. Жертва, с която достъпа до Бога става възможен. Независимо че беше Син Божи, като покорен слуга Той извърши това, което се изискваше от Него. Това, за което беше пратен. А именно, за да стане жертва за греховете на всички. Нека бъдем искрени към себе си, любовта на Бога е тази, заради която ние сега сме спасени. Не нещо, което сме направили в живота си за Бога. Ние не сме впечатлили Бог с нищо. Единственото, което сме направили, е да откликнем на Божия призив.

Христос, въпреки слабостите, които изпитваше на моменти, се покори до смърт на Бог Отец. Един пример за това е молитвата в Гетсиманската градина. Лука 22, 42: *„Отче, ако желаеш, отмини ме с тази чаша; обаче не Моята воля, а Твоята воля да бъде.“* Но всеки, който служи на Бога, служи с цел. Исус Христос много добре знаеше своята цел. И въпреки властта, която притежаваше, Той реши да остане покорен до смърт. До кръстна смърт. Но дори смъртта не успя да го задържи. И слава на Бога, защото това беше кулминацията на неговият целеустремен живот.

Исус се показва достоен за поверената Му работа. И въпреки, че Старият завет го нарича в прочетения откъс „слуга”, на друго място Библията свидетелства, че той се е показал верен не просто като слуга, но като син. Евреи 3, 5-6а *„И Моисей беше верен в целия Божий дом като слуга, за да засвидетелства за онова, което щеше да се говори по-късно; а Христос, като Син, беше верен над Неговия дом.“* И ако Той вече не е слуга в Божия дом, но е Син, това ни показва, че вече ние сме слугите, които се грижим за Неговия дом.

3. Слугата не е по горен от Господаря си:

Склонен съм да приема, че това пророчество, дадено на Исаия, би могло да се отнася не само за Христос. Разбира се, то се отнася напълно за Христос, но също така би трябвало да се отнася и до нас. В този текст е описан съвършеният Божий слуга. Слугата, в когото Бог ще положи Святия Си Дух. Ние сме слуги, точно като Моисей, и всеки от нас има поверена работа, с която да се справя. Да си Божий слуга е голяма привилегия. До известна степен да си Божий слуга се припокрива с това да си Негов настойник. Настойник над това, което ти е поверил. Всичко създадено принадлежи на Бога и Той преценява на кого какво да повери. И Бог преценява над какво да те постави настойник. И ако си мислим, че ние нямаме нищо, което Бог да ни е поверил, добре е да помислим отново. В Новия завет много често притчите, които разказваше Христос, бяха свързани със слуги или настойници: Притчата за талантите, Притчата за нечестния настойник. Във всяка една от тези притчи се говори за това, което Бог ни е поверил. Било то талант или ни е поставил на определена работа. Като Божии слуги ние сме един вид настойници на това, което Бог ни поверява. Най-важното обаче е какво правим ние с повереното. То не ни е дадено просто за да сме отговорни за нещо. Не. Всичко, на което Бог ни прави настойници, ни е дадено с цел. Цел, за която трябва

да бъде употребено. Било то дарба или нещо материално. Бог ни е подарил дори живота с цел. И наша отговорност, а и чест е да се грижим добре над това, което ни е поверено. Точно както Христос го направи. Бог го постави над целия Му дом. Бог постави Исус над всичко. И Исус Христос се показва верен, не просто като слуга, но като Син. Ние сме сънастойници на Божия дом. Като такива, ние трябва да се стремим да свършим работата, която ни е поверена. Трябва да се покажем верни пред Бога, ако не повече, то поне колкото Исус Христос. Матей 10, 24-25а *„Ученикът не е по-горен от учителя си, нито слугата е по-горен от господаря си. Достатъчно е на ученика да бъде като учителя си, и слугата като господаря си.“* На друго място Павел пише: *„Бъдете подражатели на мен, както съм и аз на Христос.“* - 1 Коринтяни 11, 1. Можем да заключим, че Христос е примерът, който ние трябва да следваме неотлъчно. Христос съчетава много противоречия в себе си и едно от тях е, че той е водач-слуга. Той послужи на всички, точно затова ние трябва да се стремим да служим на всички. За да станем поне като Господаря си. В световната история има много примери за хора, които са се стремили да станат поне като Господаря си. Джон Уесли, Джордж Уитфилд, Уилям Бут, Джон Нокс, Майка Тереза. Това са все хора, които са оставили следа в историята на света. Разбира се това е само малка част от всички хора, които са станали като Господаря си. Които са се показали верни в Неговия дом.

4. Заключение:

Най-добрият водач, който може да съществува, е този, който служи. Този, който е разбрал тази истина е истински благословен. Когато такъв водач влезе в своята роля, светът се променя. Всички тези хора, които изброихме-Майка Тереза, Джон Уесли, Уилям Бут и т.н., са все хора, които са оставили наистина трайна следа в историята на човечеството. По целия свят вярващи жени се посвещават в служба в служението на Майка Тереза. Англия дължи съвременния си религиозен облик на Джон Уесли. Милиони хора служат в Армията на спасението, създадена от Уилям Бут. Не се заблуждавайте от наименованието на това движение. Тази Армия на Спасението е християнска организация, която работи с всеки един човек. По настоящем работи в стотици страни. Нейната цел е да помогне на хората, независимо от техния статут, семейно положение, религиозни възгледи. Тези хора се стремят да удовлетворят и духовните, и материални нужди на човека. И всеки един от тези, променили света хора, е имал за пример Един Единствен-Исус Христос от Назарет, Божия Син. Той е този, Когото ние трябва да следваме и на Когото ние трябва да предаваме живота си. Той е този, на Когото трябва да се молим да ни помага да бъдем повече като Него. Със собствени сили ние не бихме могли да се оприличим на Него. Единствено чрез любовта на Бога ние можем да станем като Него. Нека се молим Бог да ни помага през следващата година да ставаме все повече и повече подобни на Исус Христос, в Когото е положена нашата вяра. Амин.